

[Nørlund.]

endnu maatte leve, i Tyskland eller i Japan eller i misregerede Dele af andre Samfund, bliver knust under Vægten af den offentlige Mening, vort Charter bygges paa.“

Kan vi sige, dette er gjort over for Franco-Spanien, som dog i hvert Fald tydeligt omfattes af den Karakteristik, den højtærede Udenrigsminister har benyttet? Har man givet den offentlige Mening om Franco-Spanien det Udtryk, som man i saadanne Tilfælde plejer at anvende, nemlig Afbrydelse af diplomatisk Forbindelse? Saa vidt mig bekendt har baade Franco en Gesandt her og vi en Gesandt i Madrid. Vi kan ikke sige, at vi paa nogen Maade har støttet den offentlige Menings Tryk for at knuse den fascistiske Lære. Det er mig ikke bekendt, om ogsaa Danmark har faaet Henvendelse fra Sikkerhedsraadets Underkomité, og det er mig slet ikke bekendt, hvad man eventuelt har svaret derpaa. Det er heller ikke Offentligheden bekendt, om man ligesom den norske Regering har givet Tilsagn om at støtte ethvert Initiativ og enhver Aktion inden for UNO, som bringer Fascismen i Spanien til Fald.

Det er for at faa en klar Standpunkttagen fra dansk Side, for at skabe Klarhed, som vil være til Gavn baade for os og forhaabentlig ogsaa for det spanske Folk, at vi har stillet vort Forslag til Beslutning. De, der er Modstandere af, at vi fra dansk Side gør en positiv Indsats for det, som jeg tror er overvældende Flertal mener er det rette, dækker sig ofte bag Devisen: Hvad kan det nytte? Hvis man er særlig humoristisk indstillet, stiller man Spørgsmaalet saaledes: Tror man, at Franco falder, fordi Danmark afbryder Forbindelsen? Vi er ganske klar over, at Spørgsmaalet ikke løses ved en dansk Indsats alene, men det er vor Opfattelse, at det dog ikke berettiger os til intet at gøre. Den Form for Argumentering minder meget om det, vi kendte under Krigen, hvor man argumenterede mod Modstandsbevægelsen paa denne Maade: Hvorfor skal vi gøre noget? Vor Indsats er alligevel saa svag i Forhold til den, vore store Allierede gør! Det viste sig, at denne Argumentering var falsk. Vi lærte dengang den internationale Solidaritets Lov: at vi var bundet sammen af et fælles Ansvar med alle frihedselkende Folk, at enhver maatte gøre sin Indsats med de Kræfter, man nu engang raader over. Det har praktisk Betydning: Pind paa Pind til Nazismens Ligkiste. Det havde moralsk Betydning: ligesom vi modtog Inspiration fra det norske,

det engelske eller det russiske Folks Kamp, saadan gav vi ogsaa Inspirationen videre til andre. Saaledes er det ogsaa nu, det har praktisk Betydning, at vi er med til at bære Sten til Francos Gravmæle. Det har moralsk Betydning.

Der foregaar i Verdensoffentligheden en Strid om, hvorvidt man skal efterkomme det spanske Demokratis Appel eller ej. I denne Debat bør ogsaa vort Ord have Vægt og maaske en ikke ganske ubetydelig Vægt netop i Kraft af vort Lands særlige Stilling. Hvis vi mener noget med vor Sympati, hvis man mener noget med, at „den offentlige Mening skal knuse“ o. s. v., saa maa vi ogsaa handle, og det er ikke store Ofre, der forlanges.

Det er blevet sagt, at vi bare skal vente, fordi Spørgsmaalet vil blive løst „til rette Tid og paa rette Sted“. Bortset fra at „rette Tid“ efter min Opfattelse for længst turde være passeret, og bortset fra det makabre i en saadan „Trøst“, maa det dog efterhaanden staa klart, at der sker ikke noget „paa rette Sted“, medmindre Verdensoffentligheden mobiliseres i fuld Styrke. Vore internationale Forpligtelser byder os at handle, ikke at vente.

Jeg vil sammenfatte, hvad jeg her har sagt. Franco-Spanien er et fascistisk Styre, som er oprettet ved Hjælp af Aksemagternes Indsats, der har udviklet sig til et Centrum for fascistiske Intriger og derigennem udgør en Fare for Verdensfreden. Danmark er interesseret i og moralsk forpligtet til at gøre sit til, at det spanske Folk med det snarest faar Lejlighed til selv at genoprette sit demokratiske Styre. Det vil være i Overensstemmelse med en stærk offentlig Mening, at der fra dansk Side tages et Initiativ i denne Sag. Den bedste Vej, man kan gaa, vil efter vor Opfattelse være at afbryde den økonomiske og diplomatiske Forbindelse med Franco-Spanien og at tage Del i og understøtte ethvert Initiativ inden for UNO, som tilstræber at udslette den Trusel mod Verdensfreden, det fascistiske Spanien er.

Med disse Ord skal jeg anbefale det forelagte Forslag til Beslutning.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*): Inden jeg gør nogle Bemærkninger om det Forslag til Beslutning, som den ærede Ordfører anbefalede, vil jeg gerne sige enkelte Ting om nogle af de mange Spørgsmaal, han nævnte. Jeg vil ikke paatage mig at komme ind paa en Redegørelse, hvad der i øvrigt nok kunde være Grund til, i Anledning af alle de forskellige Anskuelser,